

Diumenge, 25 de juny de 2023

Sardenya 318 · 08013 Barcelona · +34 93 436 69 33

Testimoni de la Veritat

Enmig de la festa i xerinola pròpies de les festes i revetlles, les coques i el cava, de la Nit de Sant Joan, ens pot passar desaparcebuda la festa que els cristians celebrem: el naixement de sant Joan Baptista, cosí germà de Jesús, el darrer dels profetes, i el seu immediat precursor, aquell que diu d'ell mateix: «Després de mi ve el qui és més fort que jo, i no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li les sandàlies» (Mc 1,7).

Sant Joan, profeta de la Veritat, ho és des del si de la seva mare, santa Elisabet, parenta de santa Maria, la Mare del Messies. Tots recordem visualment la clau de volta de la Cripta i la portem el cor. En l'escena de l'Anunciació, l'arcàngel Gabriel dona, com a senyal a Maria, de l'immens poder de Déu, que «aquella que era tinguda per estèril ja es troba la sisè mes (d'embaràs)» (Lluc 1,36).

La reacció de Maria, a més de pronunciar el seu confiat «que es faci en mi segons la vostra paraula», és posar-se en camí cap a Ain-Karem, on vivia Elisabet, per posar-se al seu servei. La trobada entre ambdues, reflectida per Antoni Gaudí al portal de la Fe, de la façana del Naixement, no només ens parla del profund afecte i estimació entre Maria i Elisabet, sinó que ens evoca la festa d'avui, seguint el relat evangèlic. Sant Joan és testimoni de Crist perquè «tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant (Joan) va saltar dins les seves entranyes i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant» (Lluc 1,41). Des del ventre matern, sembla com si sant Joan hagués ja escoltat les paraules de Déu que recull el profeta Jeremies: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare, jo et vaig conèixer, abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta» (Jr 1,4). I que fos capaç de reconèixer que es trobava davant el Messies, Crist el Salvador que es gestava lentament en el ventre de Santa Maria.

Potser d'aquí li ve la gran força a Joan, que es purifica en una vida austera al desert, predica el baptisme de conversió i mor decapitat –víctima

del seu testimoni de fidelitat a la veritat– quan Herodes cau en mans de la luxúria.

Sant Joan és per a nosaltres aquell que sempre és fidel al que sap que el seu cor –des del si de la mare– ja intueix. Si Pilat, en interrogar Jesús, veu trontollar el sentit de la Veritat, avui hi ha molt estès un pensament bonista, líquid, amb les tendències de canvis en els costums, les fake news, els jocs de poder, que fan que la Veritat, no estigui de moda. Proclamar la fe enfront el pensament dominant, manifestar allò que un

sent, pensa i viu, fruit de la seva fe, no sempre és fàcil, i menys en les àgors públiques: el perill de linxament a les xarxes social és, sovint, més gran que el de la generació d'un incendi, ja que les espurnes salten més fàcilment i virulentament.

Que Sant Joan Baptista, que ens desvetlla amb el seu testimoni de Jesucrist el Senyor, el Sol que mai no es pon i la Veritat encarnada de Déu Pare, ens faci a nosaltres també valents testimonis de la veritat que ens fa lliures!

Mn. Josep M. Turull, el vostre rector

El papa Francisco y el descanso

Fragmento del Angelus
del 18 de julio de 2021

Jesús invita a los suyos a reposar un poco en otro lugar, con Él. No se trata solo de descanso físico, sino también de descanso del corazón. Porque no basta "desconectar", es necesario descansar de verdad. ¿Y esto cómo se hace? Para hacerlo, es preciso regresar al corazón de las cosas: detenerse, estar en silencio, rezar, para no pasar de las prisas del trabajo a las de las vacaciones. Jesús no se sustraía a las necesidades de la multitud, pero cada día, antes que nada, se retiraba en oración, en silencio, en la intimidad con el Padre. Su tierna invitación –descansad un poco– debería acompañarnos: guardémonos, hermanos y hermanas, del eficientismo, paremos la carrera frenética que dicta nuestras agendas. Aprendamos a detenernos, a apagar el teléfono móvil, a contemplar la naturaleza, a regenerarnos en el diálogo con Dios. [...]

La compasión nace de la contemplación. Si aprendemos a descansar de verdad, nos hacemos capaces de compasión verdadera; si cultivamos una mirada contemplativa, llevaremos adelante nuestras actividades sin la actitud rapaz de quien quiere poseer y consumir todo; si nos mantenemos en contacto con el Señor y no anestesiemos la parte más profunda de nuestro ser, las cosas que hemos de hacer no tendrán el poder de dejarnos sin aliento y devorarnos. Necesitamos una "ecología del corazón" compuesta de descanso, contemplación y compasión. ¡Aprovechemos el tiempo estivo para ello! Nos ayuda mucho.

Celebració final de curs Pastoral

Dissabte, 1 de juliol, a les 20:00 h

Enguany volem tornar a acabar el curs de la parròquia amb una trobada de germanor, en la que hi haurà la celebració de l'eucaristia a l'hora habitual dels dissabtes, i un refrigeri de germanor. Per a participar en aquest refrigeri cal inscriure's a la secretaria parroquial i aportar 10€.

Agraïment de Mn. Andreu Salinas, diaca

Estimats feligresos, escolans, i capellans de la comunitat parroquial de la Sagrada Família; molt amics tots en Crist.

Us volia donar les gràcies per la vostra companyia ahir en l'ordenació diaconal. També per la vostra amistat i confiança; que estic segur que anirà augmentant al llarg del temps i que donarà grans fruits. Us adreço aquest missatge d'agraïment i profunda estimació, que es va significar un cop més ahir en la unió de tots nosaltres a la Catedral. Escolans: seguïu portant-vos bé i creixeu en nombre i santedat, a vegades per això, portar-se una mica malament i ser trapella també és divertit. Familiars i feligresos, pregueu pels sacerdots i per l'Església, animeu els vostres fills a seguir els camins de Crist Jesús. Senyor diaca, molt estimat i gran amic: gràcies per la confiança i per la disponibilitat sempre tan amable; ja saps que vaig oferir l'ordenació per tu. També agraïment a la resta de sacerdots per la seva pregària. I, senyor rector estimat: espero saber-lo imitar, ja des d'ara, com a bon pastor i sacerdot del seu ramat de la Sagrada Família, tan estimat per mi.

A tots, una forta abraçada i no us emocioneu per l'ordenació d'ahir que, si Déu vol, també estareu convidats a la sacerdotal.

Prego per vosaltres i, si us en recordeu, feu-ho també per mi!

